

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

7. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

16. ÚNORA 2020

Z obsahu:

**O Skutcích apoštolů -
„Pavel přijímal všechny,
kdo k němu přicházeli“**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 15. ledna 2020,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Svatý Flavián
Libor Rösner
- strana 4 -

**100 let od úmrtí svatě
Hyacinty Marto**
- strana 5 -

Cesta k Bohu (5)
Sv. František Saleský
- strana 6 -

**Sto růží Panny Marie
pro rozjímání (16)**
P. Clemente
Arranz Enjuto
- strana 8 -

**Sepekov - jihočeská
Svatá Hora**
Petr Bobek
- strana 10 -

Matka
Evženie Ravasio (6)
- strana 12 -

100 let od úmrtí svatě Hyacinty Marto

100 let od úmrtí svaté Hyacinty Marto

Hyacinta Marto patří ke třem dětem, kterým se v roce 1917 ve Fatimě zjevila Panna Maria, aby upozornila lidstvo na nutnost obrácení a pokání a zasvěcení se jejímu Neposkrvněnému Srdci, aby lidé mohli dojít do nebe k Bohu. Těmto dětem, Hyacintě, Františkovi a Lucii, ukázala Matka Boží i peklo, aby jasně viděly veliký význam této nabídky z nebes, a svěřila jim tajemství, která se naplnila.

Hyacinta byla ze tří vizionářů nejmladší a narodila se 11. března 1910 ve vesnici Aljustrel nedaleko Fatimy. Pocházela z chudobné rodiny a jako její bratr František byla pastýřkou ovcí. Otec se jmenoval Manuel Pedro Marto a matka Olympia. Ke dvěma dětem z prvního manželství přibylo sedm dalších. Dvěma nejmladším se dostalo zvláštní milosti vidět Pannu Marii. Když bylo Hyacintě 6 let, tak se jí i bratru Františkovi a sestřenici Lucii zjevil Anděl míru. S hlavou skloněnou k zemi je naučil následující modlitbu: „*Můj Bože, věřím v Tebe, klaním se Ti, doufám v Tebe a miluji Tě. Prosím za odpuštění pro ty, kdo v Tebe nevěří, kteří se Ti neklanějí, kteří v Tebe nedoufají a nemilují Tě.*“ V létě je znovu vyzval, aby se mnoho modlili, protože Ježíšovo a Mariino Srdce mají s nimi velké plány. Vyzval je, aby přinášeli oběti jako pokání za hříchy, které Boha urážejí, a jako prosbu za obrácení hříšníků. Především měli pokorně přijímat utrpení na ně sesílaná. V polovině října je Anděl naučil známou modlitbu k oslavě Nejsvětější Trojice a pak jim podal Eucharistii, a to na Hyacintu hodně zapůsobilo. Pak následovalo šest mariánských zjevení od 13. května do 13. října 1917 na Cova da Iria, kam děti vodily na pastvu ovce.

Následující rok, v říjnu 1918, Hyacinta s bratrem Františkem onemocněli tzv. španělskou chřipkou. František nemocí podlehl, zatímco Hyacinta se uzdravila. Za dva roky opět vážně onemocněla a měla velké bolesti na prsou, dostala zápal pohrudnice. Než šla do nemocnice, navštívila ji opět Panna Maria a zeptala se jí, zda chce obrátit ještě víc hříšníků. Po souhlasné odpovědi se dozvěděla, že bude moci trpět v nemocnici v Lisabonu a utrpení má snášet za obrácení hříšníků,

na odčinění hříchů proti Neposkrvněnému Srdci Panny Marie, na smír a za Svatého otce. Panna Maria jí také předpověděla, že za ní nepřijedou ani její rodiče a že tam zemře osamělá. Hyacinta prohlásila, že nemá strach, protože ví, kdo pro ni nakonec přijde a odvede ji do nebe. Lucii při posledním setkání také řekla: „*Modli se za mne, už tě nikdy (zde) neuvidím, ani nikoho z rodiny a umřu úplně sama.*“ Tak se i stalo. Zemřela 20. února 1920. Ještě jí nebylo ani 10 let. Její tělo i bratra Františka odpočívá ve fatimské bazilice. Mezi jejími posledními slovy zaznělo: „*Můj Ježíši, miluji Tě a z lásky k Tobě chci hodně trpět. Ježíši, teď můžeš obrátit mnoho hříšníků, protože tato oběť je moc veliká.*“

Sourozenci Martovi byli svatořečeni 13. května 2017 ve Fatimě papežem Františkem u příležitosti 100. výročí zjevení Matky Boží. Portugalský kardinál José Saraiva Martins k tomu řekl: „*Mariánské zjevení se zde stalo očividnou příležitostí ke svatořečení, avšak nemá co do činění se svatostí těchto dětí, ani nijak neovlivnilo rozhodnutí o jejich kanonizaci.*“ Kardinál Saraiva ve svém úřadě dohlížel na beatifikační proces sourozenců Martových, který svatý Jan Pavel II. završil beatifikací v roce 2000. Na slavnosti byla přítomná i jejich 93letá sestřenice Lucie, která zemřela 13. února 2005 v Coimbre.

Pak se kauza zastavila z důvodu všeobecného přesvědčení, že „*děti nemají schopnost praktikovat křesťanské ctnosti v heroickém stupni*“, což je zásadním předpokladem svatořečení. Byla sice známá úcta sourozenců Martových k Eucharistii a Matce Boží, avšak teprve událost, která se odehrála mezi zjeveními v roce 1917, přesvědčila vatikánskou kongregaci o jejich svatosti. Fatimský starosta a předseda zednářské lóže v Leiria, Artur Santos, před srpnovým zjevením děti unesl a zavřel je do vězení. Naléhal na ně, aby popřely, co viděly, a vyhrožoval jim hroznou smrtí ve vařicím oleji. Přitom sourozence dokonce oddělil od jejich sestřenice Lucie, na které prý už byl tento strašný čin

vykonán. Jaká byla odpověď obou dětí? „*Dělejte si, co chcete, nemůžeme lhát. Viděli jsme Ji,*“ odpověděly děti. „*Kolik dospělých by řeklo totéž?*“ zamýšlí se portugalský kardinál nad heroickou odpovědí, která jasně dokazuje osobní svatost sourozenců Martových, na niž spočívá jejich svatořečení.⁽¹⁾

Ve svých *Vzpomínkách* sestra Lucie takto popisuje svoji sestřenici Hyacintu: „*Po vidění pekla Hyacinta brala oběti za obrácení hříšníků tak vážně, že si nenechala ujít žádnou příležitost. Například: děti se zřekly svačiny ve prospěch druhých, oddálily napití, když se popálily kopřivami, s radostí říkaly: »Z lásky k Pánu Ježíši a za obrácení hříšníků.« Podobně když objevily, že provaz uvázaný kolem těla může způsobovat bolest, začaly ho později nosit. Hyacinta byla velmi živá a impulzivní.*

Velká byla její láska ke Svatému otci ve Vatikáně. Pokaždé, když nabízela Ježíšovi své oběti, přidávala „*a za Svatého otce*“. Na konci růžence se vždy pomodlila tři Zdrávasy za Svatého otce...

Když byly děti uvězněny, řekl František své sestře: „*Neplač, obětujme to Pánu Ježíši za hříšníky.*“ A s očima zvednutými

k nebi se modlil: „*Můj Ježíši, to je z lásky k tobě a za obrácení hříšníků.*“ Hyacinta k tomu připojila: „*A také za Svatého otce a jako zadostiučinění za hříchy proti Neposkrvněnému Srdci Panny Marie.*“⁽²⁾

Ježíš řekl: „*Amen, pravím vám, jestliže se neobráátíte a nebudete jako děti, nevejde-te do království nebeského.*“ (Mt 18,3) Hyacinta byla prostým dítětem, které tato slova naplňovalo doslovně. „*Quam bene vivas refert, non quam diu.* – Záleží na tom, jak dobře žiješ, nikoliv jak dlouho,“ řekl kdysi Seneca. Právě nedlouhý život Hyacinty na této zemi může být pro nás inspirací na cestě do Božího království.

-ojp-

Poznámky:

⁽¹⁾ Rádio Vatikán, 2017.

⁽²⁾ *Sestra Lucie Hovoří o Fatimě*. Secretariado dos Pastinhos, Fátima, Portugal, 1994.

malého Ježíše, dva andělé jí na hlavu nasazují korunu.

Není bez zajímavosti, že obraz byl několikrát přemalován. Alespoň to odhalilo detailní zkoumání v letech 2016–2017. Podoba se měla měnit především v roce 1867 při restaurování, tehdy měly být přemalovány obličej Panny Marie i pozadí díla.

Dominantní barvou oltáře je zlatá. Ta pokrývá i sochy, které jsou jeho součástí – českých patronů svatého Václava a svaté Ludmily. Jejich autorem byl Ferdinand Ublaker, významný barokní sochař ze západních Čech. Jeho dílo si v drtivě většině našlo místo na českém venkově.

Zbytek kostela

Ferdinand Ublaker byl s největší pravděpodobností také autorem soch v postranních oltářů, které jsou zasvěceny sv. Anně a sv. Josefovi.

Oltář matky Bohorodičky je obohacen obrazem od Josefa Mauthausera a po stranách také sochami svatých Vojtěcha a Prokopa. Oltář na straně protilehlé zase obklopují sochy sv. Jana Nepomuckého a sv. Víta.

Za zmínku jistě stojí také varhany, které roku 1799 vyrobil Bedřich Semrád. Jako další jméno je pak nutné uvést Emerika Déže, šlechtice, jehož erb zdobí kostel také. Z velké vděčnosti zdejšímu místu věnoval lavice. Roku 1744 se u nedalekého Staňkova, v bitvě proti Prusům, ocitl v nebezpečné situaci. To, že z ní vyvázl zdrav, pak připisoval Panně Marii Sepekovské.

Síla baroka

Bylo by pouze opakováním dávné pravdy, že půvabu poutního místa může přidávat umístění v nevelké a nenápadné obci. Především prosté srdce může naplno okouzlit Boží krásou – a v Sepekově to platí stejně.

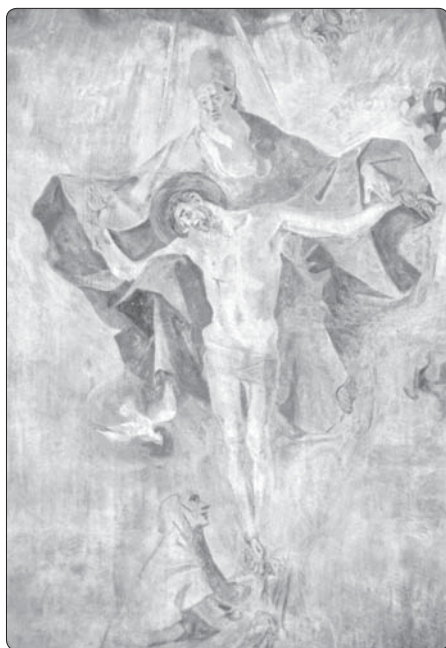
Krásou, která je od května 1958 památkově chráněna.

Sepekov určitě stojí za návštěvu, kterou není od věci spojit s nedalekými, podobně vystavěnými Klokoty. Poutník tak má ideální příležitost nejen být obdařen velikým duchovním zážitkem, ale naplno si může připomenout sílu baroka při oslavě Boha. Slohu, který vyjadřuje velkou lidskou vírou a pozvedá srdce poutníka pocitem krásy.

Matka Evženie Ravasio (6)

Dílo uprostřed všech národů

Nebeský Otec diktoval poselství v latině, kterou sestra Evženie neuměla, protože do školy chodila jen tři roky. Tato skutečnost byla pro biskupa Alexandra Caillota, jemuž připadl úkol vydat posudek jménem Církve, dalším důkazem pravosti. Proto dal nebeský Otec jasný návod k tomu, jak s textem dále zacházet:

„Nechť se tvůj duchovní otec, můj syn, uváženě zasadí za moji slávu, a co jsem ti nadiktoval a ještě budu diktovat, ať přeloží větu za větou bez toho, aby k tomu něco přidal. Protože písemná zpráva o tom, co chci, aby lidé pochopili, má být pro ně jednoduchá a lehce čitelná. Každý den ti budu vyprávět o mých přáních týkajících se lidí: o mých radostech a starostech a lidem ukážu především svou nekonečnou dobrotu a něhu své soucitné a milosrdné lásky.

Chtěl bych také, ať ti tvoji představení dovolí, abys své volné chvíle mohla využít k tomu, abys hovořila se mnou; **aby sis mohla vzít půlhodinu volna denně k tomu, abys mě potěšila a milovala.** Takto připravíš srdce lidí, mých dětí, na to, aby pracovaly na šíření této úcty, jejíž mimořádnou formu právě zjevují. Tím máte dospět k větší důvěrnosti k tomuto Otci, který chce, aby ho jeho děti milovaly.

Abys se toto dílo, které chci uskutečnit mezi lidmi, mohlo co nejrychleji rozšířit me-

zi všechny národy bez toho, aby se ti, kteří jsou pověřeni jeho šířením, dopustili co nejmenší nepozornosti, prosím tě, abys dny svého života prožívala v hlubokém soustředění. Budeš šťastná, když se stvořením budeš hovořit co nejméně; a i když jsi uprostřed nich, v odloučenosti svého srdce budeš hovořit se mnou a budeš mi naslouchat.“

Tyto prosby nebeského Otce může každý z nás aplikovat ve svém vlastním životě, a tak mít účast na tom, „aby se toto dílo... mohlo co nejrychleji rozšířit mezi všechny národy“.

„Konečně chci, abys postupovala následovně: Když ti příležitostně řeknu něco, co je určeno jen pro tebe, napiš to, co ti svěřím, do soukromého malého sešitu. Nyní se však výslovně obracím na lidi.“

Mým největším štěstím je zachránit člověka

„Žiji s lidmi v ještě těsnější blízkosti, než může být matka blízko svým dětem. Od stvoření člověka jsem ani na okamžik nepřestal být po jeho boku; jako jeho Stvořitel a Otec pocítuji touhu milovat ho. Ne však proto, že ho potřebuji; to ne, ale má láska Otce a Stvořitele způsobuje, že pocítuji tuto potřebu milovat člověka. Proto jsem mu nablízku, všude ho následuji, ve všem mu pomáhám a jsem tu stále pro něho. Vidím, co potřebuje, znám jeho námahy a všechna jeho přání a touhy a mým největším štěstím je spěchat mu na pomoc a zachránit ho. Lidé se domnívají, že jsem Bůh, který vzbuzuje hrůzu a uvrhl by celé lidstvo do pekla. Jaké překvapení zažijí na konci časů, když uvidí, kolik duší, o kterých si mysleli, že jsou zatracené, požívají věčnou blaženost mezi vyvolenými!“

Nikdy nezapomenu na své dítě!

„Přál bych si, aby všechno moje stvoření bylo pevně přesvědčeno o tom, že existuje Otec, který nad ním bdí a již zde na zemi mu chce darovat předchůt věčné blaženosti.

Matka přece nikdy nezapomene na malé stvoření, které přivedla na svět. Není ještě krásnější, že já pamatuji na všechna stvoření, kterým jsem daroval život? Když tedy matka miluje toto malé stvoření, které jsem jí daroval, potom je já miluji ještě víc než ona, protože jsem je stvořil. A když se

někdy stane, že matka miluje své dítě méně pro nějakou jeho chybu, já naopak ho budu milovat o to víc. A když by matka dokonce zašla tak daleko, že by zapomněla na své dítě anebo by na ně myslela jen zřídka – zvláště když už je dost velké a nepotřebuje její bedlivou ochranu – já na ně nikdy nezapomenu!

Miluji ho vždy, i tehdy, když si na mě, svého Otce a Stvořitele, už ani nevzpomene, já budu na něho myslet a nadále ho milovat.“

Nebeská blaženost již zde na zemi

„Již jsem vám řekl, že bych vám už i zde na zemi chtěl darovat věčnou blaženost, ale vy jse ještě nepochopili tato slova a jejich význam:

Když mě milujete a když mě s důvěrou nazýváte líbezným jménem Otec, začínáte žít již zde na zemi onu lásku a důvěru, která bude ve věčnosti tvořit celé vaše štěstí.

Tuto láskyplnou důvěru budete opévat v nebi ve společenství vyvolených. Není to snad předzvěst nebeské blaženosti, která nikdy nekončí?

Proto si přeji, aby si člověk často vzpomenu na to, že jsem tam, kde je on, protože by vůbec nemohl žít, kdybych já u něho nebyl přítomný a živý tak, jako je také on živý. Navzdory tomu, že nevěří, já mu nepřestávám stát po boku.

Ó, jak jen toužím po tom, aby se před mými očima uskutečnil plán, který vám nyní odevzdávám, jelikož až po dnešní den člověk jen sotva myslel na to, aby Bohu, svému Otcovi, udělal tuto laskavost.“

Chci být nadějí lidstva

„Podívejte, zde je plán, který pro vás mám: Chtěl bych, aby se mezi člověkem a jeho nebeským Otcem vytvořila a upevnila velká důvěra, pravý duch familiární důvěrnosti a zároveň taktost plná úcty a respektu, aby se moje velká dobrota nezneužívala.

Znám vaše potřeby, přání a všechno, co nesete ve svém nejhlubším nitru. Jak bych byl šťastný a vděčný, kdybyste přicházeli ke mně a svěřovali mi své těžkosti tak, jak to dělá dítě, které svému otci naprosto důvěřuje. Jak bych vám jen mohl něco odepřít – ať už je to nepatrné, anebo velmi důle-

žitě, kdybyste mě o to prosili? A i když mě nevidíte – nevnímáte, jak jsem vám nablízku v událostech, které se dějí ve vás a okolo vás? Jednoho dne pochopíte, jak to bylo pro vás záslužné, že jste ve mne věřili bez toho, abyste mě viděli!

Také nyní, když jsem zde mezi vámi všemi jako osoba, nevidíte mě, když k vám promlouvám a bez přestání vám všemi možnými způsoby opakuji, že vás miluji a chci, abyste mě poznali, milovali a uctívali zvláštní úctou. Nevidíte mě; s výjimkou jednoho jediného člověka – té, které toto poselství diktuji. Jedna jediná uprostřed celého lidstva!

A přece promlouvám k vám všem – v této jediné, již vidím a k níž promlouvám, vidím všechny a promlouvám ke všem a ke každému jednotlivě a miluji vás tak, jako byste mě viděli!

Přeji si tedy, aby mě lidé poznali a mohli pocítit, že jsem každému z nich nablízku! Myslíte na to, že chci být nadějí lidstva. A nejsem jí už snad?

Kdybych nebyl nadějí člověka, už by byl ztracený! Je nevyhnutelné, aby mě lidé jako takového poznali, aby pokoj, důvěra a láska mohly vstoupit do srdce člověka. Pokoj, důvěra a láska přivedou potom lidé ke vztahu se svým Otcem, Otcem nebe a země.“

Jak velká by byla moje radost

„Nemyslete si, že jsem hrůzostrašný stařec, jak mě lidé zobrazují na svých obrazech a ve svých knihách. Ne, ne; nejsem ani starší, ani mladší než můj Syn a Duch Svätý.

Proto bych chtěl, aby mě všichni lidé – počínající dětmi až po lidi vysokého věku – oslovovali důvěrným jménem Otec a přítel, když jsem stále u vás, a aby mě nazývali dokonce bratrem, protože se vám připodobňuji, abyste vy byli podobní mně. Jaká by to byla pro mě radost, kdyby rodiče učili své děti, aby mě často volaly mým jménem Otec, protože jím skutečně jsem.

Jak velice bych si přál, aby se do těchto mladých duší zasela dětská důvěra a láska ke mně! Já jsem přece pro vás udělal všechno, neudělali byste teď vy toto pro mě?“

Chci zaujmout místo v každé rodině

„Chci zaujmout místo v každé rodině, abych tu byl doma tak, že by všichni mohli s úplnou jistotou říci: »Máme Otce, kte-

rý je nekonečně dobrý, nesmírně bohatý a nade všechno milosrdný. Myslí na nás a je při nás, miluje nás, dává na nás pozor, nese nás a je nám oporou. Dá nám všechno, co nám chybí, když ho o to prosíme. Patří nám všechno jeho bohatství, dostaneme všechno, co potřebujeme.« Vždyť právě proto jsem zde, abyste mě prosili o to, co potřebujete: prostě a dostanete. Ve své otcovské dobrotivosti vám dám všechno za předpokladu, že všichni ve mně uvidí pravého Otce, který žije mezi svými, protože to já opravdu dělám. Kromě toho si přeji, aby si každá rodina vystavila na viditelné místo obraz, který později ukázu své »malé dcerce« [čímž myslí matku Evženie – pozn. redakce].

Přál bych si, aby se takto každá rodina odevzdala pod mou mimořádnou ochranu, aby mě mohla snadněji uctívat. Zde před mým obrazem mi rodina každý den umožní mít účast na své nouzi i na své práci, na svých námahách, utrpeních a přáních, ale i na svých radostech, protože otec musí vědět všechno, čím žijí jeho děti. Samozřejmě že to vím, vždyť jsem přece zde; jak velmi miluji jednoduchost! Dokážu se sklonit k okolnostem vašeho života. Stávám se malým s malými, dospělým s dospělými a se starými budu starcem. Stávám se jim podobným, aby všichni pochopili, co jim chci říkat pro jejich posvěcení a moje oslavení.“

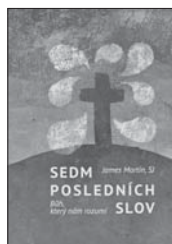
Ještě stále nemáte dostatek důkazů?

„Nenacházíte důkaz toho, co jsem vám právě řekl, v mém Synu, který se stal malým a slabým, tak jako jste vy? Ještě stále nemáte dostatek důkazů ani teď, když vidíte, jak k vám promlouvám? Nevybral jsem si z vás všech malé stvoření, jakým jste, abych k vám promlouval, abyste mohli pochopit, co vám chci říci? A nyní, nestal jsem se vám podobným? Podívejte se, přece jsem svou korunu složil ke svým nohám a svět jsem si přivínil na srdce. Zanechal jsem svou slávu v nebi a přišel jsem sem, abych se stal vším pro všechny, chudým pro chudé a bohatým pro bohaté.“

(Pokračování)

Z Vítězstvo Srdca 130/2019
přeložila a upravila -jk-

ŽIJEME Z VÍRY

SEDM POSLEDNÍCH SLOV • BŮH, KTERÝ NÁM ROZUMÍ

James Martin, SJ • Z angličtiny přeložil Jiří Gračka • Předmluva Timothy Michael kardinál Dolan

Drobná knížička jezuitu Jamese Martina se v krátkých úvahách soustředí na sedm výroků, které podle evangelií pronesl Kristus na kříži:

„Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí!“ – „Amen, pravím ti: Dnes budeš se mnou v ráji.“ – „Ženo, to je tvůj syn... To je tvá matka.“ – „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ – „Žizním!“ – „Dokonáno je!“ – „Otče, do tvých rukou poroučím svého ducha!“

Cesta - Iva Pospíšilová • Brož., 140x200 mm, 72 stran, 119 Kč

BŮH NEFUNGUJE, A PROTO V NĚHO VĚŘÍM

Thomas Frings • Z němčiny přeložil Zdeněk Jančařík • Odpovědný redaktor Martin Bedřich

Thomas Frings je známý německý kněz, který na sebe výrazně upozornil poté, co v roce 2016 opustil svou farnost a odešel do kláštera. Pohnutkou k tomu mu byla frustrace z toho, jakým způsobem běžná duchovenská činnost probíhá, jak církev tápe ve svém poslání působit v moderním světě. Od roku 2018 opět působí jako kněz v Kolíně nad Rýnem. Ve své knize představuje své chápání katolické víry. Odpovídá na otázky: PROČ věří, ČEMU věří, JAK věří. Bůh pro něj není něco, co funguje, nějaký automat na lidské potřeby. Obrazu takového Boha se klidně vzdává a svou autentickou výpovědí vychází vstříc hledajícím a pochybujícím. Ptá se, jak dnes věřit a svou víru žít, jak se nadchnout pro evangelium.

Portál, s. r. o. • Brož., A5, 160 stran, 299 Kč

PRO DĚTI

TAJEMSTVÍ POKLADU SVATÉHO VÁCLAVA

Renata Šindelářová • Ilustrace Libor Drobny • Odpovědná redaktorka Hana Zobáčová

Klárka a Vojta se vydali hluboko do minulosti, až do doby sv. Václava. Na dětské čtenáře v této nezvyklé knize čeká spousta luštění, počítání a přemýšlení, aby se na každé straně dozvěděli, na kterou stranu mají pokračovat – to je totiž princip gamebooku. A spolu s tím se nenásilnou formou dozvědí i spoustu informací z nejstarších českých dějin. Kniha je určena především pro děti od 9 do 13 let.

Portál, s. r. o. • Brož., 145x205 mm, 126 stran, 199 Kč

AKTUÁLNÍ TÉMA

ZAKÁZANÉ DOTYKY • MASTURBACE POHLEDEM KATOLICKÉ MORÁLKY

ThLic. Jan Polák, Ph.D. • Recenzovali MUDr. Lukáš Jan Fošum, Ph.D., a Mgr. Jan Czudek, Th.D.

Žít v prostředí hluboce prostoupeném smyslností a uchovat si čistý štít nikdy nebylo jednoduché pro nikoho. Zdá se však, že dosažení tohoto cíle je z mnoha důvodů obtížné především pro současnou dospívající mládež. Jednu z velkých překážek na cestě k plně svobodnému a vyrovnanému lidství může představovat sebeukájení. Tato teologicko-pastorační studie usiluje o komplexní pohled na zkoumanou problematiku, kterou představuje z pozice vývojové psychologie, Pisma svatého, Tradice katolické církve s uvedením nejdůležitějších dokumentů jejího magisteria, obecných dějin apod.

Pavel Mervart • Brož., 140x205 mm, 144 stran, 159 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

2019/12030

TZ

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.